

ประกาศจังหวัดระยอง
เรื่อง การกำหนดมาตรการควบคุมแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2548 อนุญาตให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาในระหว่างวันที่ 1-30 มีนาคม 2549 ได้มีแรงงานต่างด้าวฯ มาขึ้นทะเบียน จำนวน 9,672 คน แรงงานต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2549 ผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่มีใบอนุญาตทำงานในปี 2548 สามารถอยู่ในราชอาณาจักรและต่ออายุใบอนุญาตทำงานได้อีกเป็น จำนวน 7,784 คน จึงให้จังหวัดระยองมีแรงงานต่างด้าวทั้งสิ้นจำนวน 17,456 คน นั้น

จ า ก ก า ร ที่ จั ง หั ว ด้ ร ะ ย อ ง มีแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นจำนวนมากทำให้แรงงานต่างด้าวฯ ส่วนหนึ่ง มีพฤติกรรมที่น่าเชื่อว่าเป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อเหตุร้ายให้เกิดอันตรายต่อความสงบสุข ความเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

เพื่อความจำเป็นรีบด่วนในการควบคุมแรงงานต่างด้าวฯ จังหวัดระยองจึงได้กำหนดมาตรการในการควบคุมแรงงานต่างด้าวฯ ขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 ประกอบมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 การออกคำสั่งการปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ได้ เท่า ที่ จั ง หั ว ด้ ร ะ ย อ ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

จึงออกประกาศกำหนดเงื่อนไขให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง และนายจ้าง / ผู้ประกอบการ ในจังหวัดระยอง ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ 1 แร ง ง า น ต่ า ง ต่ า ว ฯ ทุกคนต้องมีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่างทำงานเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เสมอ

ข้อ 2 ตั้งแต่เวลา 21.00 น. ห้ามแรงงานต่างด้าวฯ ออกนอกสถานที่ทำงานหรือสถานที่พัก ยกเว้นลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติในเวลากลางคืนและให้อยู่ในความควบคุมดูแลของนายจ้าง / ผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิด

ข้อ 3 ห้ามแรงงานต่างด้าวฯ ขับขี่รถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ รวมทั้งการมีไว้ครอบครอง เนื่องจากไม่มีใบอนุญาตขับขี่ และไม่ได้จดทะเบียนให้มีไว้ในครอบครองโดยถูกต้องตามกฎหมาย กรณี นายจ้าง / ผู้ประกอบการเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวฯ เป็นผู้ใช้เป็นผู้ครอบครอง จะถือว่า นายจ้าง / ผู้ประกอบการ เป็นผู้มีส่วนสนับสนุนหรือมีส่วนร่วมรู้เห็นให้แรงงานต่างด้าวฯ กระทำผิด

ข้อ 4 ห้ามแรงงานต่างด้าวฯ มีโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือโทรศัพท์มือถือไว้ในครอบครอง เนื่องจากไม่ใช่อุปกรณ์ในการทำงาน แต่เป็นอุปกรณ์ในการส่งข่าวสารที่สะดวกรวดเร็ว ซึ่งมีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ

ข้อ 5 ห้ามแรงงานต่างด้าวฯ ชุมนุมหรือรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมที่ไม่ใช่วัฒนธรรมประเพณีทางศาสนา

ข้อ 6 ห้ามนายจ้าง / ผู้ประกอบการ รับแรงงานต่างด้าวฯ ที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน หรือมีใบอนุญาตทำงานแต่มิใช่ลูกจ้างของตนเข้าทำงานโดยเด็ดขาด

ข้อ 7 ห้ามนายจ้าง / ผู้ประกอบการ ควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวฯ โดยใกล้ชิดหากปล่อยปะละเลย หรือก่อปัญหา มีพฤติกรรมขัดต่อความสงบเรียบร้อย

นายทะเบียนอาจพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตทำงานได้
กรณีต้องเข้าบ้านพักที่อยู่อาศัย นายจ้างต้องเป็นผู้จัดหาให้

ข้อ 8 การขออนุญาตออกนอกพื้นที่จังหวัดที่ได้รับอนุญาต
กระทำได้ 3 กรณี คือ

8.1 มีเหตุจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของกฎหมาย เช่น
การไปเป็นพยานต่อศาลหรือกฎหมายเรียกจากพนักงานสอบสวน

8 2

มีเหตุจำเป็นเจ็บป่วยต้องออกนอกพื้นที่โดยความเห็นชอบของแพทย์

8 . 3 ได้ รั บ อนุ ญา ต ใ ห้ เ ป ลี ย น
หรือเพิ่มท้องที่การทำงานจากจัดหางานจังหวัดเรียบร้อยแล้ว

กรณี ออกนอกพื้นที่จังหวัดตามข้อ 8.1 , 8.2 , 8.3
ให้ยื่นขออนุญาตออกนอกเขตจังหวัดต่อนายอำเภอท้องที่

ข้อ 9 แร่งงานต่างด้าวฯ จะถูกเพิกถอนการผ่อนผัน
และส่งตัวออกนอกราชอาณาจักร ในกรณีดังต่อไปนี้

9.1 เป็นโรคต้องห้ามตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

9.2 ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาล

9.3 ออกนอกเขตพื้นที่จังหวัดโดยไม่ได้รับอนุญาต

9.4 มีคำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตทำงาน

9.5 ไม่มารายงานตัวตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550

(นายพลวัต ชยานุวัชร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง